

ПРЕС КЛИПИНГ

1. октобар 2013.

НАСЛОВИ

- Србија разговара: Колико су заштићени радници у Србији; (стр.2)
- Почели разговори мисије ММФ-а са делегацијом Србије; (стр.5)
- Попис радника на државним јаслама; (стр.6)
- Стаклара: Без посла још 217 радника; (стр.7)
- Бескућници и са високом спремом; (стр.8)
- Хотелијери деле отказе због отказаних екскурзија; (стр.9)
- Посета Вучића охрабрила раднике ИМК „14. октобар“; (стр.10)
- Јанковић: Опрезно са повећањем старосне границе за одлазак у пензију; (стр.11)
- Синдикати: Не изједначавајте старосну границу за пензију; (стр.12)
- Ко највише зарађује, највише ће и да плаћа; (стр.14)
- Грађевина и трговина коче привреду; (стр.15)
- ММФ би да оперише јако и без анестезије; (стр.15)
- Половина пензионера издржава незапослене; (стр.16)
- Много камења за спотицање; (стр.18)
- Радници крагујевачког "Аутосаобраћаја" прекинули рад због неисплаћених зарада; (стр.19)
- "Матрозовци" траже окончање стечаја; (стр.21)
- Нови закон покупуљује екскурзије?; (стр.22)
- И жене и мушкарци у пензију са 67?; (стр.23)

Србија разговара: Колико су заштићени радници у Србији

Михаиловић: Закон о раду не би требало мењати. – Рајић: Запошљавање и отпуштање мора бити лакше

Зоран Михаиловић и Драгољуб Гајић

Послодавци траже да им држава променом закона омогући да се лакше „разведу” од вишка радника, да их запошљавају и отпуштају према потреби, обећавајући да би у том случају више инвестирали и отварали нова радна места. Радници им, наравно – не верују. А промену прописа виде као још једну омчу око врата већ довољно обесправљеног радника. Чињеница је, међутим, да Међународни монетарни фонд и Светска банка траже флексибилнији Закон о раду. Пред владом је тежак задатак: да измени радно законодавство, а да јој нико, ако је икако могуће, не штрајкује под прозором.

Могу ли се помирити несугласице? О томе за „Политику” говоре Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца, и Зоран Михаиловић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије.

Политика: Да ли су радници у Србији презаштићени или незаштићени?

Рајић: Све зависи у каквим компанијама и условима раде. Постоје предузећа у којима се закони и правила заиста поштују и велики број малих фирми у којима није лако ни запосленима ни послодавцима. Управо зато Закон о раду треба прилагодити малим предузећима, сектору који тешко у пракси примењује тај закон.

Радници су „заштићени”, колико је то могуће. У ситуацији када је за само четири године угашено 150.000 фирми, многи запослени који су радили у њима сигурно су остали ускраћени за нека права јер су фирме пропале. Ми треба да идемо ка томе да створимо систем који ће бити уређен и где ће се поштовати права запослених и у коме ће послодавци имати регуларне услове пословања. Тренутно су, по статистикама Светске банке, ти услови најгори у Европи.

Сада се, на пример, цела Европа окреће и гледа у Немачку, а сви заборављају да је она 2000. године имала болне реформе. Тада је променила Закон о раду и читав сет закона који генеришу услове за пословање. Они су начинили знатан помак и зато су били много спремнији за кризу, једина су земља која има отворену трговину са Кином, а издржала је конкуренцију. И ми морамо да правимо нека прилагођавања и просто оно што свакодневни живот и искуство показују, неке ствари морају да се промене.

Михаиловић: Не можемо рећи да је радник заштићен. И сам министар Саша Радуловић рекао је да је последњих неколико година изгубљено 600.000 радних места. У јавним предузећима и јавном сектору радници донекле јесу заштићени. Али су зато у приватном апсолутно незаштићени. Разлог за то лежи у законима који се не поштују. Када укажете на неки проблем и када покушате кроз институције система да скренете пажњу или заштитите

радника, судски процеси трају по неколико година и када добијете пресуду, сав тај процес изгуби смисао.

Политика: Миодраг Костић, власник МК групе, недавно је рекао да му је лакше да се разведе него да отпусти радника. Значи да радник ипак није незаштићен?

Михаиловић: Не делим такво мишљење. Сваком послодавцу је у интересу да лако може да запосли раднике и исто тако лако да их отпусти и да при томе нема компликовану процедуру. Немамо ништа против да нерадници буду кажњени и ми њих сигурно не штитимо. Али у овој ситуацији не знамо како да заштитимо добре раднике и запослене од катастрофалне тајкунске приватизације. Многе сада хапсе и показало се тачним оно због чега смо протестовали у појединим фирмама. Радници су одсецали прсте и штрајковали глађу да би доказали да су у праву. У тој ситуацији не можете да причате о заштити радника. Они су били препуштени сами себи.

Рајић: Тачно је да су синдикати у протеклих десет година морали да воде герилску битку за пропала приватизована предузећа. Унија послодаваца се прва противила приватизацији без провере бонитета купаца који су долазили у та предузећа.

Политика: Шта очекујете од новог закона о раду?

Михаиловић: Неће донети ништа добро, јер сваки пут када је мењан доносио је лошије стандарде за раднике. Очекујемо и овог пута удар на запослене. Мислим да прича да овај закон кочи инвестиције и спречава отварање нових радних места није тачна. Имамо пример околних земаља. Хрватска је шест пута у последњих неколико година мењала Закон о раду, тобож да би омогућили веће запошљавање. Нити је поспешила запошљавање, нити су отворена радна места. Чак супротно. Мислим да Закон о раду није кочница за инвестиције и није једини који у Србији треба променити.

Рајић: Закон мора да буде промењен. Свако ко хоће да улаже, био странац или домаћи, мора да има једноставне процедуре и при примању и при отпуштању запослених. Немци, на пример, кажу: „Ми само хоћемо исте услове као у нашој земљи. Да се наша имовина и приватна својина поштује и да се у случају штрајка зна ко га организује. Нећемо да имамо 30 синдиката, већ једног доброг преговарача.”

Политика: Све европске земље имају флексибилне законе о раду, а опет бележе пад незапослености?

Рајић: Закон о раду је само један на листи закона које морамо да променимо и прилагодимо. Послодавци траже да се у Закону о раду примене промене које постоје и у другим земљама. Садашњи Закон о раду са 300 чланова обичан човек не разуме. Власник малог предузећа мора да плати правника 15.000 динара да му напише поднесак, јер кад уђе инспекција и нађе неку неправилност, казне су и до два милиона динара.

У Америци закон има 52 члана. Сваки фармер тамо може себи да обрачуна зараду, на најједноставнији могући начин некога запосли и потпише уговор. У Србији је то немогуће.

Михаиловић: Слажем се да је администрација прегломазна и да је оптерећење превелико. Ако је послодавцу проблем што ће закон имати 300 чланова, шта мислите како ће радник који нема новца да ангажује правника да протумачи закон. Ми хоћемо да то буде што јасније и што прилагодљивије тренутку. Не знам да ли све морамо да прилагодимо Европској унији и систему где све функционише и где се све поштује или треба да прилагођавамо нашем тренутном стању. Ви тамо када потпишете споразум или уговор више не стављате никакав печат. Једноставно, реч је довољна. Овде можете да ставите сто печата и ако се то не поштује немате никакве санкције.

Политика: Највећи камен спотицања је рад на одређено време. Да ли је оправдан захтев за продужење трајања на три године?

Михаиловић: За нас је неприхватљиво да се рад на одређено продужи са 12 месеци на три године. Замислите младог човека који три године ради на одређено, па после тога не заснује

радни однос већ му се направи прекид од месец дана, као што се сада злоупотребљава, па поново потписује уговор на одређено. Постоји могућност да тај човек дође до пензије и никада не заснује радни однос. Друго, нису исти односи када сте запослени на одређено и на неодређено. Просто, не црпе из Уговора о раду иста права. Сваком послодавцу је довољно годину дана да види да ли радник задовољава његове критеријуме.

Политика: Асоцијација малих и средњих предузећа дели мишљење синдиката у смислу да је довољно 12 месеци рада на одређено. Чије ставове ви заступате када тражите продужење на три године?

Рајић: Мишљење се подудара са мишљењем страних удружења привредника. Рад на одређено време треба да буде предмет договора и преговора. Ако се договоримо да отпремнина буде исплаћивана само за године стажа проведене код последњег послодавца, онда бисмо могли да разговарамо о раду на одређено. Можда би тај рок могао да буде краћи.

У окружењу се креће од две до пет година. Предложили смо три године зато што статистика показује да се готово 50 одсто новооснованих фирми угаси у прве три године рада. Ви не можете да гарантујете за тај период неке већа права него што ви имате. Ако преживе те три проблематичне године, онда треба те раднике да запосле на неодређено.

То треба уредити законом, тако да, ако то не учине, буду кажњени.

Мале фирме не могу да дају висок ниво права радницима као у неким другим земљама. Ниво стабилности и гарантовања права ни код нас ни у европским државама није као пре. Мислим да ће се то свуда померати, зато што радник у Кини ради за шест пута мању зараду, а у Европи имате висока права. Биће све теже да Европа издржи ту конкуренцију, која долази из других земаља. Биће много преговора између радника и послодавца и пуно прилагођавања, како у Европи, тако и овде. Треба се наћи на средини и видети шта је оптимално.

Михаиловић: Ако већ причамо о прилагођавању са европским законодавством, нигде на западу не може да прође да вам послодавац дугује плату две или три године. Тражимо да то буде у казним одредбама и да послодавац буде санкционисан. Ако се прилагођавамо западу, хајде нека то буде у комплекту. Да је држава имала снаге да то уреди, она би уредила садашњим законом и не би дозволила послодавцима да злоупотребљавају рад на одређено време. Закон о раду се мења да би послодавци могли да отпуштају и да не дају отпремнине. Без икакве одговорности за таквог радника.

Политика: Можете ли око отпремнина да нађете заједнички језик?

Рајић: Подаци међународне организације рада говоре да нигде не постоје отпремнине за све године радног стажа. То је могло у социјализму и када је држава била једини послодавац. Ви сада не можете очекивати од неког приватника да раднику исплати отпремнину за све године радног стажа. Ми имамо читав низ предузетника којима су пропале радње, а остала су им дуговања по милион динара према запосленима. Ако тако остане, нико неће улагати у предузетништво.

Михаиловић: Сагласни смо да запослени не може два пута да наплаћује отпремнину за исти радни стаж. Морамо заједно да нађемо праву дефиницију како та отпремнина треба да гласи. Али не мора због тога да се мења Закон о раду, већ то може кроз друге законе да се регулише. Мислим да ћемо са послодавцима пре наћи заједнички језик него што ћемо то урадити са владом. Јер она је притиснута од ММФ-а, Америчке привредне коморе, разних других, да пристане на нешто са чим ни сама није сагласна.

Политика: Шта је гаранција да послодавци неће злоупотребљавати извесне флексибилности које ће им донети нови закон о раду?

Рајић: Закон је тренутно такав да радницима гарантује виши ниво права него што велики део фирми може да поштује. Треба дати већу могућност за запошљавање од оне која сада постоји у неким разумним роковима, али увести и ригорозну контролу.

Михаиловић: Урадићемо закон који је на штету запослених. У овој земљи 330.000 људи ради у реалном сектору и ствара добит, док 1,4 милиона људи чека посао и има 1,7 милиона пензионера које треба издржавати. Док не почнемо да запошљавамо људе у реалном сектору, никакав закон нас неће извући из кризе. Можемо ми да радимо и бесплатно, али цаба. Закон о раду не треба мењати, већ укинути администрирање и створити добар амбијент за пословање.

Политика: Закон ће сигурно бити промењен, бар је тако више пута најављено, које минималне уступке можете да направите?

Михаиловић: Не знам одакле вам идеја да ће бити промењен. Прича се, наговештава, прети... Нико са нама не разговара, ни са послодавцима.

Политика: Зар се није пре неколико дана Саша Радуловић, министар привреде, састао са синдикатима?

Михаиловић: Јесте. Речено је да они немају нацрт закона и урадиће га за 15 дана. Чекамо нестрпљиво, а онда ћемо се изјаснити. Ми већ припремамо раднике, ући ћемо у сваки погон, објаснићемо им шта доноси нацрт. Уколико радници прихвате, у реду. Уколико не, ето нас на улици.

Рајић: Било би најбоље да се синдикалци и послодавци састану и договоре. Јер овако ће влада да пресече и донесе одлуку којом неће бити задовољни ни једни ни други. Биће горе него што јесте.

Камо лепе среће да су нас синдикати подржали када смо 2008. године упутили мере влади Мирка Цветковића. Куд и камо би нам сада свима било боље. Упозорили смо да ћемо изгубити 120.000 радних места. Сви су спавали и седели у управним одборима, руковали се и сликали с министрима и нико ништа није урадио.

Маријана Авакумовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Poceli-razgovori-misije-MMF-a-sa-delegacijom-Srbije.sr.html>

Почели разговори мисије ММФ-а са делегацијом Србије

БЕОГРАД – Мисија Међународног монетарног фонда (ММФ) почела је данас у Београду разговоре с делегацијом Србије о најновијим економским кретањима, плановима за 2014. годину и за наредни средњорочни период.

Разговорима у Народној банци Србије са мисијом ММФ-а, коју предводи Зузана Мургасова, присуствују гувернерка НБС-а Јоргованка Табаковић и министар финансија Лазар Крстић са сарадницима.

Мисија ММФ-а ће у Београду боравити до 7. октобра, на позив српских власти, с којима ће разговарати и о извршењу буџета за 2013. годину, монетарној политици, кретању јавног дуга, структурним реформама и реформама у пензијском систему и тржишту рада.

Крстић је раније најавио да ће Србија размотрити могућност преговора о новом аранжману са ММФ-ом после усвајања буџета за 2014. годину и окончања техничке мисије те финансијске институције.

Он је рекао да би, ако би се ушло у пуне преговоре са ММФ-ом, то било у првом кварталу следеће године.

Бета

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:456601-Popis-radnika-na-drzavnim-jaslama>

Попис радника на државним јаслама

Д. И. КРАСИЋ

Наредних дана биће познато колико је тачно оних који у Србији раде у јавном сектору. Од укупног броја запослених, трећина на буџету. Најављено замрзавање запошљавања

КОЛИКО тачно људи живи на државним јаслама требало би да буде познато чим се, наредних дана, обраде подаци у Регистру запослених у јавном сектору. У понедељак је, наиме, истекао рок до када су сви буџетски корисници морали да доставе Министарству финансија, тачније Управи за трезор, комплетне податке о броју „запослених, изабраних, постављених и ангажованих лица“. И то са конкретним износима њихових исплаћених плата, накнада и додатака.

Успостављање централизоване исплате зарада свим запосленим у јавним службама, преко Управе за трезор, омогућиће и лакшу контролу Министарству финансија. Тако више не би требало да буде тајна ниједна исплата за прековремени рад, ноћне смене и разне бонусе.

Пребројавање запослених који плату добијају из буџета, иде наруку и најавима првог потпредседника Владе Александра Вучића, о замрзавању запошљавања у јавној администрацији. То би, према његовим речима, могла да буде једна од мера Владе Србије за економски опоравак. Према том предлогу, запошљавање у јавној администрацији било би замрзнуто, уз изузетак од око 50 људи годишње, што би била места намењена изузетним стручњацима. А све у циљу подстицања приватног сектора, који, практично, издржава јавни.

- Просечна плата у јавном сектору је за 30 одсто већа него у приватном сектору, по чему је Србија негативни рекордер међу европским земљама, а притом је сигурност посла у јавном сектору знатно већа него у приватном сектору - истичу у Фискалном савету. - Када се погледа и учешће масе плата и пензија у БДП-у, Србија је опет негативан европски рекордер. Само за запослене у јавном сектору издваја се више од 12 одсто БДП, по чему смо рекордер у источној Европи.

Од 1,7 милиона запослених у Србији, готово сваки трећи зараду прима из државне касе. Сигурност радног места за тих пола милиона људи још је једна ставка по којој је боље бити запослен у јавној служби, него код приватника. И министар привреде Саша Радуловић подсећа да је од почетка кризе у Србији формално изгубљено око 300.000 радних места, а неформално и више од 600.000. И овде су терет поднели управо они запослени у приватном сектору.

Лане је, на име расхода за запослене из буџета исплаћено 374,7 милијарди динара.

МИНИСТАРСТВО ПРИВРЕДЕ ОБЈАВИЛО ИЗВЕШТАЈ О ТРОШЕЊУ НОВЦА ИЗ БУЏЕТА

СУБВЕНЦИЈЕ ПРАЗНЕ РЕПУБЛИЧКУ КАСУ

ГОТОВО 20 милијарди динара буџетског новца утрошено је, за првих осам месеци ове године, на област привреде и туризма. Ово показују управо објављени извештаји о утрошеним средствима из буџета у овој години, закључно са 31. августом 2013. године. Министарство привреде у понедељак је на својој интернет-страници приказало детаљне прегледе трошења за секторе, агенције и друге институције у надлежности Министарства привреде.

Од 19,62 милијарде динара буџетских средстава утрошених у области привреде и туризма, највећу ставку чине капиталне субвенције приватним предузећима, у износу од 5,47 милијарди динара, од којих се на субвенције „Фијату“ односи 5,1 милијарда динара. Кредити домаћем нефинансијском јавном сектору „тешки“ су 4,18 милијарди динара. Милијардама се мере и текуће субвенције приватним предузећима (2,29), као и текуће субвенције нефинансијским предузећима (2,06 милијарди динара). За зараде и накнаде запосленима утрошен је 71,1 милион динара у привреди, и још 82 милиона у области туризма. За трошкове службених путовања „отишло“ је 3,9 милиона динара у привреди и још 4,55 милиона у туризам.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:456603-Staklara-Bez-posla-jos-217-radnika>

Стаклара: Без посла још 217 радника

З. РАШИЋ

Српска фабрика стакла у Параћину после нове систематизације радних места прогласила технолошким вишком још 217 радника. Отпремнине од 160 евра по години стажа легле на рачуне

Најстарија и најмногољуднија фабрика у Параћину ових дана остала је без још 217 радника, колико их је после израде нове систематизације радних места проглашено технолошким вишком.

Радници који су остали без посла од понедељка преузимају решења и радне књижице, а новац - 160 евра по години стажа - већ им је легао на рачуне. Толико су са послодавцем успели да уговоре фабрички синдикати. За другу, државну варијанту - једну трећину плате за први десет година стажа, а за остатак по трећину, мало ко се определио. Та варијанта повољнија је само за оне који су имали плату већу од 50.000 динара, а таквих скоро да није било на црном списку - кажу радници.

Смањење броја радника у СФС очекивано је јер тече упоредо са великим улагањем у нову технологију и модернизацију. Кад је бугарски конзорцијум „Глас индустри“ купио од „Србијагаса“ већински пакет акција, најавио је велика улагања, уз истовремено смањење укупног броја радника на око 800. Технологија која се уводи је роботизована и за рад на њој потребно је мало људи а много стручног знања.

- За споразумни раскид радног односа стимулативни програм је био 300 евра по години стажа. Рок за пријављивање два пута је продужаван. Сви су тада били у дилеми да ли да узму понуђено и да оду, а многи су погрешно мислили да ће касније добити више. Прошле године, када је добровољно отишло 480 радника, већ се знало да ће да се ради нова систематизација и да ће се утврђивати вишкови - каже за „Новости“ Боривоје Јевтић, председник синдиката „Независност“. Он објашњава да је менаџмент изашао у сусрет њиховом захтеву да, ако брачни пар заједно ради у фабрици, што није реткост, да не отпусти обоје.

ДАЛЕКО ОД ПЕНЗИЈЕ

Живојин Матејић, који је на челу Самосталног синдиката, наводи да су без посла остали углавном људи који су далеко од пензије. Они пред пензијом су се на време прерачунали и они су се одлучили за стимулативни програм.

- Жалосно је што запослени плаћају данак модернизацији, али би држава морала о томе адекватније да брине - додаје Матејић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:456616-Beskucnici-i-sa-visokom-spremom>

Бескућници и са високом спремом

В. Црњански Спасојевић

Број најугроженијих у Србији и то са све вишим образовањем сваке године све већи. Лане је оваквих случајева регистровано за 44 одсто више, а и даље се тај проценат повећава

БРОЈ бескућника у Србији из године у годину све је већи, а без дома остају не само они које је економска криза довела испод руба егзистенције, већ и стари који немају пара за дом, а о њима нема ко или неће нико да брине.

Само у београдском Прихватилишту за одрасле, у Кумодрашкој, као најстаријем у региону, јуче је било 134 људи. Места има за њих 104. Кад још више захладни, биће их дупло више. Тако је прошле зиме за време ледених дана овде спавало и по 200 душа.

- Лане смо постигли рекорд, јер нам се током једног зимског месеца обратило највише људи за четири деценије, колико постојимо. Било их је 504. До деведесетих година били смо у ванредном стању кад их имамо њих 25 на 80 лежаја. Данас ванредно стање настаје тек кад их стигне више од 160 - каже Првослав Николић, директор Прихватилишта.

Међу онима који потраже склониште највише је људи са психијатријским дијагнозама, о којима породица неће да брине. Неке и обилазе сродници, али они немају ни пара, ни дома у коме би их неговали. Све је више и средовечних радника некадашњих друштвених гиганата или јавних предузећа, који су остали без посла, а други нису нашли. С временом их је оставила породица, неки од њих су се пропили, нису могли да плаћају рачуне и - завршили су на улици.

Међу бескућницима има и интелектуалаца, остарелих глумаца, новинара, сликара, професора... Има и старих или болесних које властита деца довезу до улаза и оставе.

Центри за социјални рад регистровани су прошле године 44,3 одсто бескућника више него годину пре тога - њих 290. Али то су само капи у мору. Процене су да их има око 30.000 у земљи и још око 800.000 који живе у нехигијенским насељима.

Према извештају Републичког завода за социјалну заштиту, 61,2 одсто бескућника који су се обратили за неку помоћ јесу одрасле особе, две трећине мушкарци, док је најмање деце. „Број евидентираних бескућника расте, мада се претпоставља да је он далеко мањи него што их у ствари има“, наводи се у извештају РЗСЗ.

- Проблем је што центри мало тога могу да ураде за ове људе, јер су главне полуге решавања проблема препуштене локалним самоуправама, и зависе од њихове добре воље и новца којим располажу - каже Лидија Козарчанин из РЗСЗ.

НЕЗАПОСЛЕНИ БАР ПЕТ ГОДИНА ПРЕМА анализи организације „Хаусинг центар“, просечан бескућник у нашој земљи је мушкарац, стар 51-65, који никада није био у браку, с највише осам

разреда школе, незапослен више од пет година, са здравственим, најчешће менталним проблемима. Корисници прихватилишта су школованији, разведени, без ближе родбине, склони алкохолизму.

- Центри овим људима дају једнократну новчану помоћ, или им обезбеде привремени смештај, али не могу трајније да их збрину.

Неки су добијали и смештај у социјалним становима, међутим, ако нису плаћали режије, врло брзо су опет остајали на улици. Центри су лане 27 људи без дома ставили под привремено старатељство, њих девет под трајно, а за 18 је изречена мера надзора над вршењем родитељског права. Њих шесторо је побегло на улицу због од насиља у породици.

Осим оних који у београдском прихватилишту за одрасле траже топао кревет, сваког дана њих петнаестак долази ту да једе, окупа се и пресвуче. Они спавају по уџерицама и шупама, али су задржали хигијенске навике које само ту могу да задовоље.

- Код нас привремено завршавају и стари који имају новца и станове, али нико о њима неће да брине. Док се не прибаве сви потребни папири за њихово смештање у дом, ми смо им једина породица. Али ни домови за старе немају довољно места. Последњи државни у Београду изграђен је 1983, а корисници приватних домована све чешће се из њих селе - каже Првослав Николић.

Према подацима из последњег пописа становништва, 7.635 просторија било је настањено из нужде. Под овом квалификацијом подразумевају се вагони, шлепови, приколице и војнички шатори у којима су регистровани неки станари. У неким је живела по једна особа, а у неким целе породице!

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:456602-Hotelijeri-dele-otkaze-zbog-otkazanih-ekskurzija>

Хотелијери деле отказе због отказаних екскурзија

А. Крсмановић

Отказано више од 40 одсто договорених рекреативних настава, што ће имати за последицу да ће трећина запослених у угоститељству изгубити посао. У небраном грођу и агенције и превозници

ВИШЕ од 40 одсто договорених екскурзија је отказано, због ће трећина запослених у угоститељству до децембра изгубити посао. Због прописа о јавним набавкама у којем се паре родитеља третирају као буџетски новац више нема плаћања екскурзија на рате, па школе масовно одустају од екскурзија и рекреативне наставае.

- Рок плаћања је са 10 месеци смањен на 45 дана, па је доведено у питање путовање пола милиона деце која сваке године уз помоћ школа путују по Србији - каже Александар Сеничић, директор ЈУТА. - Пошто је готово половина путовања отказано то значи да ће се затворити 170 агенција, 1.000 аутобуса стајати на паркингу, 10.000 лежачева бити хладно, а 3.500 људи остати без посла.

Ђачка и омладинска путовања чине основу домаћег туризма, јер се одвијају током јесени. Школарци ван сезоне одржавају туризам и обезбеђују плате запосленима у хотелима и угоститељским објектима. Путовања домаћих гостију сваке године се све више смањују, па је искоришћеност хотелских кревета сада износи само 13 одсто!

- Наши матуранти путују у околне земље, а у Србију не долази ниједна група ђака из Мађарске, Чешке, Македоније, Црне Горе или Грчке - каже Георги Генов, директор Удружења хотелијера.
- Није решење ни да се све екскурзије пребаце за пролеће, јер ће бити скупље пошто нема довољно смештајних капацитета! Хотелијери ван сезоне раде на нули, јер од новца које добију за екскурзије плаћају струју и плате запосленима.

ЦЕНА

Чак 60 одсто цене екскурзије чини хотелски смештај, 20 одсто иде превознику, док остало иде за ПДВ, агенцији и за дневнице. Према досадашњем правилнику, о свему су одлучивали родитељи, а сва плаћања одвијала су се одвијала преко школског рачуна.

<http://www.novosti.rs/vesti/srbija.73.html:456589-Poseta-Vucica-ohrabrila-radnike-IMK-14-oktobar>

Посета Вучића охрабрила раднике ИМК „14. октобар“

С. Бабовић

Посета Александра Вучића охрабрила раднике ИМК „14. октобар“ из Крушевца. Шансу виде у проналаску стратешког партнера и упошљавању капацитета

КРУШЕВАЦ - У Индустрији машина и компонената „14.октобар“ охрабрени су посетом првог потпредседника владе Александра Вучића и верују да се предузеће, ипак, неће угасити јуна 2014. године када се заврши поступак реструктурирања.

- То је један корак у добром правцу и сложили смо се да је једино одрживо решење проналазак стратешког партнера - каже за „Новости“ Дејан Мутавцић, председник Синдиката „Независност“ у ИМК „14.октобар“. - Радници су при крају стрпљења, на ивици егзистенције, јер им дугују 12 плата и немају оверене здравствене књижице. Имамо проблема и са наплатом обављеног посла и са налажењем новог посла због статуса који имамо.

Директор Драги Несторовић напомиње за „Новости“ да предузеће мора да промени статус како би могло да склапа уговоре о техничкој сарадњи са другим компанијама.

- Упошљавање капацитета једини је начин да се превазиђу проблеми - каже Несторовић, додајући да тренутно на видику нема стратешког партнера. - Да ли ћемо као целина променити статус или ће статус променити делови компаније, како бисмо могли боље да послујемо видеће се ускоро. Предочено нам је да ће се све предузети како би се омогућила реализација већ потписаних уговора.

ВЕЛИКА ДУГОВАЊАНА крају прошле године предузеће је забележило губитак у пословању који премешује 600 милиона динара, а објављено је и да су укупна дуговања прешла 30 милиона евра. Држава ће највероватније још једном субвенцијом пробати да помогне фабрици ИМК „14.октобар“.

Предузеће не учествује на тендерима, јер је статус препрека за добијање банкарске гаранције. И пословање са фирмом за коју се не зна да ли ће постојати, крајње је неизвесно. Александар Вучић је рекао да „14.октобар“ дефакто не ради, а да су таквом стању помогле бивше власти.

- Сналазили смо се, помагали преко „Колубаре“, покушавали да неки капитал уђе у „14.октобар“ - рекао је Вучић. - Као и ФАП, „Прва петолетка“, „Фабрика каблова“ у Јагодини,

„14.октобар“ спада у први ред приоритетних предузећа где ћемо завршити ту лажну причу о реструктурирању, која је у ствари прича о пропадању предузећа.

Вучић појашњава да је циљ да се нађе стратешки партнер, који ће уложити у крушевачку индустрију како би се опоравила. Радници ове фабрике, њих око 1.550, штрајковали су током претходне две године више пута, а промењена су три руководства.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/409014/Jankovic-Opresno-sa-povecanjem-starosne-granice-za-odlazak-u-penziju>

Јанковић: Опрезно са повећањем старосне границе за одлазак у пензију

Државна секретарка у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике Бранкица Јанковић изјавила је данас да је захтев да жене и мушкарци истовремено одлазе у пензију са 67 година комплексно економско питање које држава мора озбиљно да размотри.

Како пишу поједини београдски медији, повећане старосне границе за пензију тражи Међународни монетарни фонд (ММФ), чија делегација данас долази у посету Србији.

Бранкица Јанковић је у интервјуу за РТС истакла да се се мора узети у обзир чињеница да је животни век у Србији краћи него у европским земљама у којима је и развијенија безбедност на раду, као и да су услови за одлазак у инвалидску пензију у Србији строжи.

- То је комплексно питање коме треба присутити озбиљно. Не би требало доносити одлуке због којих би касније наступиле теже последице - истакла је Јанковићева.

Када би ресорна министарства финансија и рада прихватила овај предлог, за одлазак у пензију у Србији мушкарци би морали да раде две године дуже него данас, а жене седам.

Јанковићева је поводом Међународног дана старих (1. октобар) истакла да држава помаже старијим особама тако што развија сервис помоћи и неге у кући, који према њеним речима нема 20 општина у Србији, а које ће тај сервис добити до краја године.

Она је најавила да ће следеће године бити готова два старачка дома у Новом Пазару и Ваљеву и указала да држава нема пара за изградњу нових старачких домова, већ да улаже у постојеће капацитете. Србија по броју старијих особа од 65 година, спада у старије нације и заузима пето место у Европи.

Синдикати: Не изједначавати старосну границу за пензију

Тањуг

Представници синдиката и удружења послодаваца указали су поводом предстојеће посете мисије ММФ-а Србији да не би требало изједначавати старосну границу за одлазак у пензију за жене и мушкарце, већ да је за реформу пензионог система потребан прелазни рок, и да би она, као и све друге реформе требало да буде искључиво предмет јавне расправе у Србији.

Удружени синдикати Србије "Слога" саопштили су данас да захтевају од Владе и њених преговарача да у наредним разговорима са представницима Међународног монетарног фонда (ММФ) који долазе у Србију 1. октобра, не стављају на дневни ред њихов услов за изједначавање старосне границе за одлазак у пензију, по којој би и жене и мушкарци требало да иду у пензију са навршених 67 година и 45 година стажа.

"Да је реформа ПИО неопходна и да се она мора десити, слажемо се у потпуности, али она мора имати обличје хуманог лика и не сме постати предмет уцена организација коју интересује само враћање позајмљеног новца са каматом", наводи се у саопштењу тог синдиката.

Реформа ПИО, као и све друге реформе, морају бити искључиво предмет јавне расправе државе Србије, њене власти, радника и носиоца капитала, у којој се мора наћи заједнички компромис, сматрају представници тог синдиката.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) Зоран Михајловић рекао је Тањугу да је пензиони систем "пренапрегнут" и да се може очекивати да ће један од услова уколико се будемо кредитно задуживали код ММФ-а бити да се продужи старосна граница.

"То су незванична нагадјања, конкретних предлога није било", рекао је он додајући да постоје наговештаји да ће уколико се у пензију оде само на основу стажа, а не навршене старосне границе примењивати пенали на основу којих ће и пензија бити мања.

"Ми смо у другачијој ситуацију у односу на друге земље, имајући у виду економске и демографске специфичности и потребан нам је прелазни рок", сматра Михајловић.

Директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић казао је Тањугу да је пензиони систем Србије у озбиљном проблему, јер се обесмишљава систем обавезног осигурања, као и да не би било добро да се продужи старосна граница.

"То је изнудјена мера, јер 10 година није ништа урађено на реформи пензионог система, ми смо преко наших чланова покренули иницијативу за реформу, а идеја је да се наредних година појача приходна страна фонда, али да се из ПИО фонда изопште сва давања која нису пензије", казао је Рајић.

Он је навео пример Фонда за ПИО пољопривредника, који има приливе три до 10 милијарди динара, а давања око 30 милијарди, што је како је оценио- само по себи неодрживо.

Рајић решење види у томе да се фонд реструктурише и "пребаци" на добровољну основу како би се гарантовала права свима онима који су уплаћивали новац у фонд јер, како каже, ниједан фонд у коме нема 50 одсто прилива новца у односу на потребе није одржив.

Медији су претходних дана писали о томе да, према ономе како ММФ види пензиону реформу у Србији, и жене и мушкарци требало би да иду у пензију са 67 година.

Члан Фискалног савета Никола Алтипармаков рекао је прошле недеље за РТС да је садашња ситуација у Србији таква да се 70 одсто мушкараца пензионише пре навршених 65 година живота, а то чини и 50 одсто жена и додао да би пензијске реформе требало спроводити постепено.

Једна од опција је да се изједначи старосна граница жена и мушкараца на 65 за одлазак у пензију, и то постепено, рекао је Алтипармаков.

У фонду ПИО наводе да је Србија већ поштрила услове за одлазак у пензију, и да закон предвидја да старосна граница расте све до 2023. године.

Тада ће жене у пензију ићи са најмање 58 година живота и 38 година стажа, а мушкарци са исто година и најмање 40 година рада.

Мушкарци у овој години могу у пензију да оду са 40 година стажа и најмање 54 године живота, а жене са 35 година и четири месеца стажа и 53 године и четири месеца живота.

Следеће године мушкарци ће моћи да се пензионишу са 40 година стажа и најмање 54 године и четири месеца живота, а жене са 35 година и осам месеци стажа и 53 године и осам месеци живота.

Након последње посете мисије ММФ-а могли су се чути коментари да је тај фонд изнео и предлог о казним поенима за оне који би отишли у пензију пре истека новопостављене старосне границе од 67 година (за оба пола) што би директно утицало и на смањење пензије.

Државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Драги Видојевић рекао је тада Тањугу да би предлози попут уводјења пенала за оне који се пензионишу са "недовољно" година, могли да створе нове социјалне проблеме.

Он је подсетио да је у Србији старосна граница за одлазак у пензију повећана за пет година током протекле деценије, док су такво повећање земље попут Енглеске и Немачке оствариле тек после две или три деценије.

Видојевић је навео и да "пуко пресликавање" модела из западних земаља код нас не може да се примени, пре свега због различите демографске структуре.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/ko-najvise-zaradjuje-najvise-ce-i-da-placa>

Ко највише зарађује, највише ће и да плаћа

За десетак дана требало би да сазнамо које су то нове економске мере које припрема Влада Србије. О њима се много говорило претходних седмица, а од њих за сада највише стрепе они који примају веће плате: најављено је њихово прогресивно опорезивање.

За детаље се треба још мало стрпети, али надлежни на мети имају оне који зарађују око хиљаду евра. Колико ће то поупнити нашу стално празну државну касу, тек остаје да се види. Како је недавно најавио министар привреде Саша Радуловић, мере ће бити дугорочне, средњорочне и краткорочне и с различитом динамиком примене.

– Ако на минималац од 300 евра 120 треба да дате држави а 180 раднику, то је неразуман систем – рекао је Радуловић.

Он је додао да је такав порески систем неодржив, и најавио смањење пореза и доприноса и прогресиван систем опорезивања.

Влада, по свему судећи, циља на оне с вишим примањима јер је очито да је прогресивно опорезивање пре свега праведније. То значи да би стопа пореза требало да расте с примањима. Међутим, база оних који раде, и још примају плате од бар сто хиљада динара, баш и није велика: статистика каже да их је код нас 86.000, док њих 18.000 месечно добије више од 150.000. Колики је прогресивни порез реално могућ за њих?

– Прилично сам скептичан према тој идеји јер је код нас број оних с енормно великим примањима мали – каже економски стручњак Милојко Арсић.

Да би Србија имала значајнији прилив од прогресивног опорезивања плата, први праг за то морао би да се креће већ од 50.000 до 60.000 динара. У суштини, у развијеним земљама које имају такав вид пореза основ за додатне приходе је добростојећа средња класа. Чак и они ту имају низ олакшица, на пример за издржаване чланове породице па за људе који отплаћују стамбени кредит или реновирају кућу у складу са стандардима штедње енергије и слично. Код нас је све то тешко примењиво: средња класа готово да и не постоји, много је издржаваних чланова породице. Уколико бисмо донели пропис који би регулисао олакшице, лако је могуће да би то отворило врата корупцији и разним врстама малверзација.

Шта би се тада могло догодити? Врло је вероватно да би стручњаци из ИТ-индустрије, које смо тешком муком задржали великим платама да раде "код куће", напустили Србију у потрази за зарадом достојном свог реномеа. С друге стране, лако би се могло догодити да послодавци у

жељи да задрже стручни кадар а избегну да сами плаћају нови порески терет, фиктивно смање плате. Други део давао би се на руке.

Д. Вујошевић

Да порез плаћају сви

На будуће измене пореских прописа недавно се осврнула и Милица Бисић, стручњак за област јавних финансија. Она је скренула пажњу на то да прогресивно опорезивање плата не би знатније смањило буџетски дефицит јер је број обвезника не само мали већ и да је порески капацитет ограничен. Другим речима, порез би код нас требало да плаћају сви који су по закону обавезни на то. Они који већ плаћају порез тешко да могу издвајати више него што већ чине.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gradjevina-i-trgovina-koce-privredu>

Грађевина и трговина коче привреду

Бруто друштвени производ Србије у другом кварталу 2013. године реално је повећан 0,2 посто у односу на исти период претходне године, али је, према десезонираним подацима, 0,3 процената мањи него у првом тромесечју.

Како је саопштио Републички завод за статистику, значајан реални раст бруто додате вредности, посматрано по областима, у другом кварталу ове у односу на упоредни период прошле године, забележен је у секторима информисања и комуникација (9,6 посто), снабдевања електричном енергијом, гасом и паром (3,2), рударства (2,8), снабдевања водом и управљања отпадним водама (2,4) и сектору прерађивачке индустрије (1 посто).

Значајан пад бруто додате вредности забележен је у сектору грађевинарства – 42,5 одсто и сектору трговине – 4,7. Сви агрегати употребе БДП-а, осим извоза робе и услуга, показују реалан пад у другом кварталу 2013. у поређењу с истим периодом претходне године. Тако су издаци за финалну потрошњу домаћинстава опали 1,2 одсто, за финалну потрошњу непрофитних институција које пружају услуге домаћинствима (НПИД) 2,5 процента, за финалну потрошњу државе 6,6 одсто, бруто инвестиције у основне фондове 18,5 одсто и увоз робе и услуга 0,5 одсто.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/mmf-bi-da-operise-jako-i-bez-anestezije>

ММФ би да оперише јако и без анестезије

Доласку делегације ММФ-а, иако надлежни тврде да нам је њихова помоћ преко потреба, нимало се не радују ни радници ни пензионери. Наиме, ММФ не одустаје од захтева да се у Србији старосна граница за одлазак у пензију подигне за најмање две године,

Увек тешки преговори са светским банкарима

чак је било најава да ће тражити изједначавање радног стажа за мушкарце и жене па ће и једни и други раде до 65 година живота и 45 стажа. Било је наговештаја да би се могло радити и до 67 година живота, а помињу се и пенали за превремену пензију.

Пензионе реформе мора бити, а да ли у правцу који већ годинама тражи ММФ – не зна се. Већ сада је многим јасно да би драстичније померање старосних граница за пензионисање и промена начина обрачуна пензија већину актуелних и будућих пензионера могли довести до просјачког штапа. Тим пре што претходна реформа пензијског система, којом је женама радни век продужен три године, још није завршена. Наиме, Србија је већ поштрила услове за одлазак у пензију, а садашњи Закон о ПИО предвиђа да се женама старосна граница повећава до 2023. Тада ће оне у пензију одлазити с најмање 58 година живота и 38 стажа, а мушкарци с исто толико година и најмање 40 година рада.

Удружени синдикати Србије “Слога” захтевају од Владе и њених преговарача да не пристану на услов ММФ-а за изједначавање старосне границе за одлазак у пензију по којој би и жене и мушкарци требало да иду у пензију с пуних 67 година живота и 45 година стажа. Слажу се с тим да је реформа ПИО неопходна, али траже да има “хуманији” лик и буде предмет јавне расправе у Србији, а не наметнута споља. Опстанак пензионог система, истичу синдикати, никако не сме бити на штету радника и пензионера.

Иако се о оваквом предлогу ММФ-а, односно о могућности да и жене и мушкарци раде до 65. године живота, већ причало па на крају од свега није остало ништа јер Србија није закључила аранжман с том међународном финансијском организацијом, ипак треба сачекати док се не објави његов званичан став. Очекује се да ће они током онедељног боравка у Србији обелоданити своју коначну верзију реформе пензијско-инвалидског осигурања. На нашој власти је да то представи јавности, али и да се одмах изјасни о томе што се од Србије тражи. По досадашњим изјавама министра рада и социјалне политике Јована Кркобабића, неосновано је тражити смањење учешћа просечне пензије, која је сада испод 200 евра, у просечној заради јер би то егзистенијално угрозило више од милион пензионера.

Но, сасвим је сигурно да ће – најавили су то и челни људи државе Србије – ипак нечег у вези с изменама пензионог система бити, као и да ће то што се усвоји бити болно и непријатно, како за садашње пензионере, тако и за будуће. Шта ће то конкретно бити, знаће се до краја године, али ништа се не може урадити без измене постојећег Закона о ПИО. Ипак, ако на пролеће наредне године буде избора, пензионере нико неће дирати још до половине 2014. јер нема те партије која ће правити болне и оштре резове пред изборе, кад зна да је више од 1,7 милион пензионера најсигурније гласачко тело, као и да је питање пензионисања и будућих пензија нешто што интересује и два милиона садашњих запослених.

Љубинка Малешевић

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/polovina-penzionera-izdrzava-nezaposlene>

Половина пензионера издржава незапослене

Данас је Међународни дан старих. Процењује се да ће у свету сениори од 65 година ускоро бити бројнији него деца млађа од пет, а до 2050. и од малишана до 14 година. По нашем последњем попису, стари чине 16,8 одсто становништва,

а Србија је, с просечном старошћу становника од 41,6 година, једна од најстаријих земаља у свету. Институт за јавно здравље “Батут” процењује да ће до 2030. сваки пети становник Србије бити стар.

У Србији је лане свако други старији од 65 година хоспитализован због неке кардиоваскуларне болести, а свако трећи има канцер, или дијагнозу коштаног мишићног система и везивног ткива. Ризик од деменције нагло расте са старошћу, процењује “Батут”, па је прошле године лечених с дијагнозом деменције било 1.401, а оболих од Алхајмера је осам одсто. Чак 19.617 старих је хоспитализовано због повреда и тровања, а глауком као други најчешћи узрок слепила је узрок одласка у болницу 1.358 особа.

Старима у Србији далеко је теже него вршњацима у развијенијим европским државама. Наши пензионери, уместо да уживају налазећи најзад времена за себе, и даље морају да раде јер од њихове пензије живе и деца па чак и унучад. Чак у трећини српских општина тренутно је више пензионера него запослених, а готово половина пензионера издржава и своје незапослено потомство. Због незапослености млади остају у родитељском дому, због чега је често насиље над старима, психичко и физичко.

Између четири и шест одсто популације старих у развијеним земљама искусило је неки облик малтретирања код куће, док је тај проценат код нас много већи. Насилно понашање у институцијама укључује физичку силу, лишавања достојанства и намерно необезбеђивање неопходне неге. Лоше поступање може довести до озбиљних физичких повреда и дугорочних психолошких последица. У кризним ситуацијама стари су посебно осетљиви јер често не могу да побегну већ могу бити остављени и препуштени сами себи. Старачка сеоска домаћинства у Србији су тренутно у најгорем стању јер о њима, поготово зими, нико не брине, а држава нема довољно новца чак ни за редовну социјалну помоћ.

Посебан проблем је и што су многи стари у Србији обесправљени због необавештености. Често, чак и кад су физички злостављани, они то крију јер сматрају својим личним поразом и срамотом, а кад немају за храну гладују, не знајући на која врата да покуцају. Права сениора често не поштују ни у државним и приватним старачким домовима.

По подацима Покрајинског завода за социјалну заштиту из 2010, око две трећине корисника геронто-центра у Војводини су особе од 70 до 90 година, док је оних између 65 и 70 тек 13 одсто. Особе старије од 65 чине од 8 до 17 одсто корисника домова за смештај одраслих, укључујући и оне са чулним оштећењима, ометене у развоју и душевно оболеле.

Љ. Малешевих

Текст новог закона о раду још се не назире, али све су жуптрије полемике око претпостављених решења

Много камења за спотицање

И синдикати и послодавци траже да учествују у писању новог закона * Око увођења флексибилног радног времена за сада нема јединственог става

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Београд - Годинама се прича о њему, праве се радне верзије, предлажу нове-старе идеје, слушају савети страних стручњака, али јавност никако да угледа коначну верзију закона о раду која би много боље од актуелног (који сви одреда критикују) решила огромне проблеме српске привреде и запошљавања.

Проблем прави недостатак квалитетне комуникације и неспремност на компромисе послодаваца, синдиката и државе, а долазак Саше Радуловића на место министра привреде многим од њих сада улива наду да би нешто могло да се промени.

Радуловић је, као и претходни министри, заговорник измене Закона о раду, али је учинио нешто што претходни нису - сложио се по једном питању са синдикатима, односно њиховим захтевом да се никако не послушају међународне финансијске институције које су саветовале да се рад на одређено са једне повећа на три године. Међутим, то је само један од три „трна у оку“ синдикалним лидерима.

Наиме, сви синдикати против су онога на чему је Међународни монетарни фонд инсистирао - одређено радно време на три године, отпремине радницима за време проведено код последњег послодавца а не за све године радног стажа и увођење флексибилног радног времена.

Да ли због измена у врху власти, али синдикати и послодавци последњих месец дана на сав глас говоре о изменама закона инсистирајући на томе да буду активни учесници у писању текста чији се обриси још не назире. „Припремамо се за текст закона који ће, вероватно, доћи брзо. Према досадашњим најавама, нови закон неће бити нимало златан за раднике, па ћемо, нажалост, морати права да бранимо на улици. Ово је испит и за синдикат, јер ће се, уколико не успемо да одбранимо права запослених, поставити и питање нашег постојања“, рекао је пре неколико дана потпредседник Самосталног синдиката Зоран Михајловић на округлом столу посвећеном управо овој теми. И председник Конфедерације слободних синдиката Ивица Цветановић рекао је за наш лист да је већ било „прелиминарних разговора“ са министром око регулисања неких тачака закона о раду. Цветановић је напоменуо да је предлог да се рад на одређено продужи новим законом са једне на три године једнако неприхватљив за њих, али и за новог министра. С друге стране, Цветановић је истакао да би расправе и проблема могло да буде око договарања о флексибилним облицима запошљавања.

Управо то би могао да буде највећи камен спотицања. Према подацима ЕУ, у свим скандинавским земљама, али и Немачкој и Великој Британији флексибилно радно време је уобичајена ствар, док се класичног радног времена од 40 сати недељно придржавају у новијим чланицама ЕУ, Румунији или Бугарској, али и Мађарској, где чак 80 одсто људи ради стандардних осам сати дневно, пет дана у недељи. У развијенијим државама рад од куће или подела посла, односно ситуација у којој два запослена обављају посао једног, односно деле радно време за мању плату је одавно позната категорија. У Србији овакве промене подржавају послодавци, али не и синдикати који сматрају да је у економској ситуацији у којој је држава данас, смањивање плата неприхватљиво. Међутим, флексибилни облици рада су у неким државама попут Немачке у време кризе очували радна места јер послодавци онда много мање отпуштају раднике. А радници, када криза прође, добијају прилику да се врате на пуно радно време.

Све опције како би могло да буде код нас ускоро треба да буду познате, јер ће учесници социјалног дијалога у Србији имати прилику да одлуче о томе шта је за домаће радно законодавство најбоље. Причу око измена Закона о раду, требало би додатно да узбурка делегација ММФ-а која сутра долази у посету.

За отпремнине зелено светло

Судећи према изјавама појединих синдикалних представника, исплате отпремнина за године проведене код последњег послодавца не би требало да буду велики проблем приликом писања новог текста закона, јер су неке синдикалне централе дале „зелено светло“ овом решењу. Наиме, то би значило, како су раније рекли и у Самосталном синдикату, али и АСНС, да би и старији радници тада имали веће шансе да добију посао.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/408935/Radnici-kragujevackog-Autosaobracaja-prekinuli-rad-zbog-neisplacenih-zarada>

Радници крагујевачког "Аутосаобраћаја" прекинули рад због неисплаћених зарада

ФоНет, Тањуг

Радници "Аутосаобраћаја" у Крагујевцу у поподневним сатима прекинули су аутобуски превоз на 13 приградских линија, док аутобуси на међуградским линијама саобраћају по уобичајеном реду вожње, јавили су локални медији.

Исплата заосталих плата и реализација социјалног програма разлози су обуставе рада у овом предузећу, чије је руководство заједно с представницима четири синдиката, пре само шест дана - 24. септембра, дало писано обећање да ће приградски саобраћај бити нормализован.

Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић недавно је у изјави Тањути најавио раскид уговора с тим најстаријим шумадијским превозником.

- Велике су примедбе грађана и донећемо одлуку која је неминовна, а то је да послове поверимо "Ласта", "Вуловић транспорту" или неком трећем превознику" - рекао је тада Стевановић, наглашавајући да градска управа "Аутосаобраћај" не дугује ни динар.

Претходна Вада обећала је реализацију социјалног програма, али до данас ништа од тога.

Социјални програм би обезбедио да 254, од укупно 480 радника, уз одговарајуће отпремнине, оде из фирме.

Градоначелник оцењује "да, уколико се социјални програм не реализује, предузеће 'Аутосаобраћај' ће бити у огромним проблемима које неће моћи да превазиђе, а град више не може да чека".

"Аутосаобраћај" данас дугује око 650 милиона динара и има више од 500 запослених, што је дупло више од стандарда, и чак четири синдиката.

Агонија овог предузећа почела је пре више од 10 година када су запослени, власници 60 одсто капитала, своје акције одлучили да поклоне директору, који је касније због разних малверзација ухапшен.

Потом су уследили безуспешни покушаји сваког наредног руководства да нормализује функционисање тог предузећа.

Пре неколико година, одлуком градске управе, у аутобуски превоз у Крагујевцу укључују се превозници "Ласта" и "Вуловић транспорт".

Градска управа је раније Аутосаобраћају дала рок до 1. октобра да обезбеди већи број аутобуса и редовност у приградском превозу, или ће град пронаћи новог партнера, пошто има законску обавезу да грађанима обезбеди ову услугу.

ДРЖАВА НАМИРЕНА, РАДНИЦИ НА УЛИЦИ

"Матрозовци" траже окончање стечаја

Нарциса Божић

Радници бивше фабрике папира и целулозе „Матроз“ траже хитно окончање стечаја који траје већ шест година, социјални програм уз заостале зараде и завршетак истраге против бивших руководиоца и стечајног управника.

Са једног од протеста радника "Митроза" у Сремској Митровици

- Једино смо јавно предузеће у држави чији радници нису добили отпремнине и за то неко мора да одговара. Стечајни поступак над "Матрозом" започет још у августу 2007. године отегао се унедоглед. Стечајном деобом намирила се у целости само држава - огорчен је Бранислав Кечић, бивши члан синдиката "Матроза".

Уз помоћ Самосталног синдиката радници су се, указујући на незаконито **Упознат и Вучић** пословање у фабрици како пре стечаја, тако и после њега, обратили свим релевантним институцијама у земљи, а случај "Матроз" ускоро ће, како је најавио Александар Вучић, бити посебно разматран.

Пре четири године из Фонда солидарности за 1.040 радника "Матроза" уплаћено је девет минималаца и повезано девет месеци радног стажа. Бивши радници и њихове породице на ивици егзистенције узалуд су чекали на још три минималца и били непријатно изненађени кад су им летос уручена решења Стечајног већа Привредног суда о исплати 17.000 динара.

На жалбе радника Привредни апелациони суд недавно је укинуо решење првостепеног органа Привредног суда у Сремској Митровици због непридржавања одредби Закона о стечајном поступку и одредио стечајном управнику да изради нов нацрт деобе стечајне масе. Колико ће новом деобом новца радници добити, нико не зна.

Наиме, према финансијском извештају, на рачуну "Матроза" требало би да буде око 4,5 милиона евра: од "Индустрикума" 2,9 милиона евра, око пет милиона динара од продаје продавница и возног парка и остало од продаје "Корохумуса", фирме ћерке "Матроза".

"Матроз" је продат швајцарској фирми "Индустрикум" 2009. за 2,9 милиона евра, док је његова ликвидациона вредност била 21 милион евра.

- Четири године прошло је откако је “Матроз” продат, а најављивана производња још није почела. Министри и функционери на сва звона су тада обећали изградњу фабрике за рециклажу алуминујма и посао за 350 радника, до чега никад није дошло. Нови власник исекао је целу фабрику у старо гвожђе и тиме зарадио десетроструку вредност “Матроза”, а ми сви остали на улици - каже Петар Клајн, док Невенка Бировљев, која је већ шест година на Бироу рада, каже да ће тужити државу Стразбуру, јер је радницима учињена велика неправда.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1405853/Novi+zakon+poskupljuje+ekskurzije%3F.html>

Нови закон поскупљује екскурзије?

Организација ђачких екскурзија под знаком питања због примене закона по којима је драстично смањен рок за плаћање. Туристички посленици тврде да ће то поскупети екскурзије. Синдикати очекују да нови закони уведу више контроле у пословање и школа и агенција.

Ђачке екскурзије, због законских измена, постале су врућа тема. У жижи полемике су Закон о јавним набавкама и Закон о роковима плаћања, који ће убудуће важити за сва ђачка путовања. Туристички радници оштро реагују, а надлежни подсећају да су школе буџетски корисници и да закони морају да се поштују.

Припремила Иванка Ристовски

У ЈУТИ тврде да ће Закон о јавним набавкама успорити и поскупети екскурзије, а обавеза да се путовање плати унапред или само 45 дана после - утицаће на мањи одзив ђака.

"Ми бисмо волели да тај рок не буде 45 дана, него 15 дана, да наплатимо што пре наше услуге, али смо свесни економских услова да људи једноставно не могу да плате у том року", каже Александар Сеничић, директор ЈУТЕ.

Иако тврде да највећи део колача од екскурзија иде држави, хотелијери су забринути да ће многи од њих имати много мање посла.

"Од тих великих капацитета 80 одсто се бави и рекреативним наставама. Тако да је ово такав губитак, да ће 30 одсто људи остати без плата", сматра Георги Генов из Удружења хотелијера.

Неки директори су збуњени, одустају од екскурзија, али има и оних који подсећају да је проблема у вези са наплатом екскурзија било и раније.

"Мислим да су новим законима школе много више заштићене него раније. Родитељи некад немају довољно новца и нису у могућности да плате екскурзију након њене реализације. Чак, ученик може и да заврши школу, а да не плати екскурзију", каже Ирена Брајевић, директор Осме београдске гимназије.

Синдикати очекују да нови закони уведу више контроле у пословање и школа и агенција.

"Постоји туристички лоби. Ради се о 50 милиона евра годишње и ради се само о неколико туристичких агенција, можда 20, које желе да задрже монопол и надувају цене. Примера ради, обилажење музеја у Италији укупно кошта 10 евра, а агенције наплаћују 30", тврди Миодраг Сокић из Форума београдских гимназија.

Министарство просвете очекује да се решење нађе у сарадњи са другим министарствима.

"Морају да се донесу на нивоу Владе, између ресорног министра просвете, Министарства финансија и привреде, који треба да кажу да ли закон важи за све или ће школе изузети неком уредбом", сматра Љубиша Антонијевић, помоћник министра просвете.

Министар просвете Томислав Јовановић смирује ситуацију. Екскурзија ће, каже, бити, али о њиховом циљу и очекивањима, сматра, поново морају да разговарају родитељи, деца и надлежни.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=09&dd=28&nav_id=758906

И жене и мушкарци у пензију са 67?

ИЗВОР: БЛИЦ, ТАЊУГ

Београд -- Према ономе како ММФ види пензијску реформу у Србији и жене и мушкарци требало би да иду у пензију са 67 година, пише данашњи "Блиц".

Како наводи лист, о томе је Зузана Мургасова, која предводи мисију, приликом своје последње посете обавестила Владу Србије.

Када би ресорна министарства финансија и рада прихватила овај предлог, за одлазак у пензију у Србији мушкарци би морали да раде две године дуже него данас, а жене седам.

Синдикати, али и Министарство рада томе се противе, тврдећи да Србија има економске и демографске специфичности и да нас ММФ не може третирати као остале европске земље.

У ПИО фонду за "Блиц" кажу да нису преговарач са ММФ, али подсећају да је измена услова за одлазак у пензију већ почела - по садашњем закону граница ће се све до 2023. померати сваке године по четири до шест месеци.

Практично, за десет година мушкарци ће одлазити у пензију ако испуне услов да имају минимум 58 година живота и 40 година стажа, а жене 58 година и 38 година стажа. У односу на ову годину мушкарци ће 2023. за одлазак у пензију морати да буду четири године старији, а жене пет.

У Министарству рада кажу да је ресорни министар Јован Крқобабић против изједначавања

услова пензионисања за жене и мушкарце.

"Положај жена у Србији је специфичан, не постоје ни економски, ни социјални услови да жене раде до 65 година старости, а да не говоримо о томе колико је граница оштра", кажу у Министарству.

Ранка Савић, председник Асоцијације слободних и независних синдиката тврди да је и на састанцима са бившим шефом мисије ММФ за Србију Албертом Јегером могла чути како би се у пензију требало ићи са 67 година.

"Аргумент је био да је то европски просек, али ја питам да ли се наши радници могу изједначити са европским. Ми смо имали санкције, бомбардовање, отпуштања, низак стандард, а све су то стресови који скраћују животни век", каже Савић.

Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета изричит је да су пензијске реформе неопходне. Он додаје и да због економских и демографских проблема Србије промена пензионог система мора бити и бржа и ефикаснија.